

Károly György LAPÁTOLÁS

Béri Géza emlékének

A szívlapát vagonnyi sóba sercen,
a sólapátolás kimért üteme,
akár a metronóm, kiméri versem.

Hazámban így szokás, ne gondolj vele,
a spicli boldogul, gyilkos a bírád,
a költő lapátol, törődj csak bele!

Szerencsétlen, sóvár álom repít át
egy más korba, és egy tisztább világba,
hol megleled végre te is a hazád -

csak egy verem vár rád, minden hiába.

NAPLÓ

... és asszem március 5. volt,
egy tetves szerdai nap;
tavasznak, télnek semmi nyoma
(már és még), átmeneti állapot -
a legrosszabb.
Lajos másodszer csöngetett be azon
a héten, az elmaradt vízdíjért,
aztán jöttek sorban: postás, gázos,
villanyszámlás, relaxás, hevederzár,
biztosítók, szekták és ügynökök, egy
ösztvér asszony, aki akcentussal beszélt,
cipőt és fehérneműt kínált...
... s egyszercsak ott állt
az ajtó gesztenyeszínre pácolt keretében
az Úr.

Elküldtem,
persze.